

Formand, og som sikkert ogsaa vilde have været Ordfører, hvis han ikke ved Sygdom var bleven forhindret i at udføre dette Hverv, — fremhævet, at Ahmingen dog kunde have nogen Værdi endnu, navnlig ved Forhandling af tunge Genstande som Sten, Grus og Sand. Denne Formening er bleven bekræftet ved forskellige Henvendelser til Udvalget, som gaa ud paa, at man i det praktiske Liv har Brug for Ahmingen ved Salg af tunge Varer af den førstnævnte Art, hvor det ikke er saa nødvendigt at faa Vægten nøje bestemt. Man kan ved den omtalte Foranstaltning undgaa ved Udladning og Indladning at foretage Opmaaling af de i vedkommende Fartøj værende Genstande. Udvalget er derfor kommet til det Resultat, at man samtidig med, at man foreslaar Forpligtelsen til Ahming hævet, bør bevare en Adgang til at faa den foretagne ligesom hidtil. Man har ogsaa som Følge af Ønsker, der ere fremkomne, fundet det rigtigt, at Fartøjer, som høre hjemme andre Steder end i Kjøbenhavn, kunne blive maalte paa den nævnte Maade, og foreslaar derfor, at dette skal kunne ske. Dette maatte da ske i Kjøbenhavn, fordi der her kun findes Foranstaltninger til Maalingens Foretagelse. Angaaende Udvalgets Forslag er der korresponderet med den højtærede Indenrigsminister, der atter har brevvækslet med Ministeren for offentlige Arbejder og Marineministeren, under hvilken sidste denne Foranstaltnings Foretagelse hører. Fra Marineministeriets Side er det billiget, at Lovforslaget faar det af Udvalget foreslaaede forandrede Indhold. Det stemmer ogsaa med, hvad der er fremhævet i en Skrivelse fra dansk Ingeniørforening, der er trykt som Bilag til Betænkningen. Jeg skal endnu kun anføre, at naar der i denne Skrivelse er udtalt et Ønske om, at Maalet fremtidig kunde blive angivet i Tons, er der intet til Hinder for, at Marineministeriet anordner denne Vægtenheds Benyttelse.

I Udvalget har det været paa Tale, om man ikke burde erstatte den nu brugte ufuldkomne Maalingsmaade med en nyere Metode, som er indført i de større europæiske Stater, og navnlig tager Hensyn til den Kvantitet af Vand, som Baaden bortskyder. Naar vi ikke have foreslaaet noget saadant, er Grunden den, at en saadan Foranstaltning efter vor Formening helst bør foreslaas af Regeringen, efter at de forskellige Myndigheder, som have Interesse i denne Sag, ere hørte, dels ogsaa den, at

Spørgsmaalet vil blive Genstand for Drøftelse paa en international Kongres i Düsseldorf i indeværende Aar. Udvalget har da ment, at det var rigtigst, at Regeringen fulgte med, hvad der der blev vedtaget, og saa tog endelig Bestemmelse med Hensyn til denne Side af Sagen. Det er Grunden til, at vi ere bleve staaende ved det mere begrænsede Forslag, som Udvalget har fremsat. Endnu vil jeg føje til, at hvis man skulde ønske at indføre en forandret Maade at foretage Maalingen paa, er Udvalget enig i, at Ministeren uden at fremsætte noget nyt Lovforslag derom kan erklære Forordningen af 1829 for bortfalden. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Som det allerede fremgaar af Betænkningen, kan jeg tiltræde det af Udvalget stillede Ændringsforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget saaledes, som det her foreslaas ændret.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B.) og det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den som første Punkt paa Dagsordenen opførte Sag:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af en Del af det til Skovfogedstedet Rundforbi hørende Areal m. m. samt om Forandring i Lønningsvilkaarene for Skovfogedtjenesten ved Jægersborg Hegn.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1232.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.